

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION EXTRAORDINAIRE 1991-1992 (*)

24 JUIN 1992

PROPOSITION DE LOI

réglementant les appels à la générosité de la population

(Déposée par M. Grimberghs)

DEVELOPPEMENTS

MESDAMES, MESSIEURS,

*Nécessité d'une réglementation efficace des appels
à la générosité de la population*

Traditionnellement, la population a toujours contribué, pour une large part et en dehors de toute intervention publique, à l'atténuation de certains fléaux sociaux.

Sans que le rôle des pouvoirs publics dans l'établissement du bien-être de la population puisse-t-êtré pour autant réduit, il importe, à une époque où urbanisation et compétition réduisent les solidarités traditionnelles, de favoriser les mécanismes plus ou moins spontanés de contributions désintéressées au soulagement des difficultés de tiers.

Des faits divers, volontiers exagérés par les médias et par la rumeur publique, ont cependant contribué à réduire la confiance de la population quant à la véritable destination qui était donnée au produit de leur générosité.

Ces scandales ne portent pas seulement atteinte aux fruits d'une opération d'appel à la générosité. Ils

(*) Première session de la 48e législature.

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

BUITENGEWONE ZITTING 1991-1992 (*)

24 JUNI 1992

WETSVOORSTEL

tot regeling van het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking

(Ingediend door de heer Grimberghs)

TOELICHTING

DAMES EN HEREN,

Noodzaak tot invoering van een doelmatige regeling inzake het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking

Van oudsher heeft de bevolking steeds in ruime mate en buiten enig overheidsoptreden om tot de verlichting van een aantal maatschappelijke kwalen bijgedragen.

In deze tijd waarin de verstedelijking en een niets ontziende competitiegeest de traditionele solidariteit uithollen, is het zaak dat de min of meer spontaan gegroeide methoden voor het inzamelen van onbaatzuchtige bijdragen tot leniging van de noden van derden, in stand worden gehouden. Het spreekt in dit verband vanzelf dat de rol van de overheid bij de bevordering van het maatschappelijk welzijn niet in dienovereenkomstige mate mag worden beperkt.

Bepaalde, door de media en de geruchtenstroom maar al te graag overtrokken gebeurtenissen hebben er evenwel toe bijgedragen dat het vertrouwen van het publiek in de werkelijke bestemming van zijn giften enigszins is geschokt.

Deze schandalen zijn niet alleen nadelig voor de opbrengst van het liefdadigheidswerk, maar plaat-

(*) Eerste zitting van de 48e zittingsperiode.

atteignent également, par ricochet, l'ensemble du secteur philanthropique, les donateurs potentiels invoquant ou trouvant prétexte du risque du détournement pour refuser leurs oboles.

Dans un même temps, même si profit et altruisme peuvent parfois réaliser d'heureux mariages, la conscience s'indigne de certains amalgames.

Au quotidien, on ne peut d'autre part que s'inquiéter d'une certaine dégradation des méthodes quelquefois utilisées afin d'obtenir le geste généreux.

Situation actuelle de la réglementation des appels à la générosité de la population

Les appels à la générosité de la population sont actuellement régis par l'arrêté royal du 22 septembre 1823 « contenant des dispositions à l'égard des collectes dans les églises ou à domicile » (Journal Officiel n° 41).

Cette réglementation, aujourd'hui désuète, se limite à confier aux administrations communales le soin d'autoriser les collectes ayant lieu sur le territoire d'une seule commune, aux provinces le soin d'autoriser les collectes s'étendant sur le territoire de plusieurs communes mais d'une seule province, au Gouvernement national le soin d'autoriser les collectes s'étendant sur le territoire de plusieurs provinces.

Cette réglementation vise les « collectes de deniers ou d'autres valeurs », voir même les sollicitations d'argent sous forme de ventes de cartes d'adhésion, de chromos, etc. (cf. Circulaire ministérielle du 3 juin 1991, *Moniteur belge* du 9 août 1991; Circulaire ministérielle du 9 août 1955) Elle ne vise cependant pas les formes plus modernes d'appels à la générosité de la population, ayant recours aux médias actuels (quotidiens, téléphones, radios, télévisions, ...)

Elle ne vise de surcroît que les collectes réalisées afin d'« adoucir les calamités ou les malheurs ». Même si cette notion a reçu une acception extensive (cf. Circulaire ministérielle du 9 août 1955 voir aussi X., « Les appels à la générosité de la population » dans DOSSIER DE L'AIDE SOCIALE, 1981/29, p. 3), elle ne recouvre pas, par exemple, les collectes ayant pour but le bien-être animal.

Enfin, cette réglementation ne vise que les seules collectes faites à domicile.

Les collectes réalisées sur la voie publique échappent donc à toute réglementation uniforme, les autorités communales gardant à leur égard leur pouvoir de police propre (cf. Cass. 21 décembre 1953, Pas., 1954, I, p. 342. Voir aussi Circulaire ministérielle du 12 février 1970).

Les techniques modernes de l'appel à la générosité de la population, par lesquelles des intervenants du

sen van de weeromstuit de gehele weldadigheidssector in een slecht daglicht. Potentiële schenkers voeren dan, al of niet terecht, het gevaar op ontduiking aan om hun weigering te verklaren nog enige gift te doen.

Ofschoon winst en naastenliefde soms goed met elkaar te rijmen zijn, roept dergelijk samengaan in bepaalde gevallen toch een gevoel van verontwaardiging op.

Bovendien zijn de soms twijfelachtige praktijken die bij bepaalde collectes worden toegepast, helemaal niet geruststellend.

Huidige stand van de regeling inzake het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking

Momenteel is inzake het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking, het koninklijk besluit van 22 september 1823 houdende bepalingen nopens het doen van collecten in de kerken of aan de huizen (Staatsblad van het Koninkrijk der Nederlanden n° 41) van toepassing.

Deze thans voorbijgestreefde regelgeving bepaalt niet meer dan dat de bevoegdheid voor het afgeven van vergunningen voor inzamelingen berust bij de gemeentebesturen, de provinciebesturen of de nationale regering, wanneer de inzameling respectievelijk op het grondgebied van één gemeente, van verschillende gemeenten binnen eenzelfde provincie, of van verschillende provincies geschiedt.

Voormeld koninklijk besluit heeft betrekking op de « inzamelingen van penningen of waren », en zelfs de verzoeken om geldelijke bijdragen in de vorm van lidmaatschapskaarten, chromo's enzovoort (zie ministeriële omzendbrief van 3 juni 1991, *Belgisch Staatsblad* van 9 augustus 1991; ministeriële omzendbrief van 9 augustus 1955). Het heeft evenwel geen betrekking op moderne vormen van liefdadigheidsacties via de media (kranten, telefoon, radio, televisie ...)

Daarbij komt dat het bovengenoemde koninklijk besluit alleen van toepassing is op inzamelingen « ter leniging van rampen en ongelukken ». Ondanks de ruime interpretatie van dit begrip (zie ministeriële omzendbrief van 9 augustus 1955, alsmede X., « Les appels à la générosité de la population » in DOSSIER DE L'AIDE SOCIALE, 1981/29, blz. 3), heeft het bijvoorbeeld geen betrekking op inzamelingen met het oog op het welzijn van dieren.

Ten slotte vallen alleen huis-aan-huis onder de toepassing van dat koninklijk besluit.

Inzamelingsacties op de openbare weg ontsnappen derhalve aan iedere vorm van eenvormige regelgeving, aangezien de gemeentebesturen op hun grondgebied over eigen politiebevoegdheid beschikken (cf. Cass. 21 december 1953, Pas., 1954, I, blz. 342; zie tevens de ministeriële omzendbrief van 12 februari 1970).

De moderne inzamelingstechnieken, die sommige tussenpersonen uit de handels- en industriewereld

secteur commercial et de l'industrie mêlent habilement motivations commerciales et philanthropiques, échappent totalement à l'obligation d'autorisation posée par l'arrêté royal de 1823.

En vue de pallier les insuffisances de l'arrêté royal de 1823, recours a parfois été fait aux dispositions, d'abord de l'arrêté royal du 28 novembre 1939 réglementant le commerce ambulant, ensuite de la loi du 13 août 1986 relative à l'exercice des activités ambulantes (*Moniteur belge* du 24 septembre 1986, cf. X., « Les appels à la générosité de la population », *op. cit.*, p. 5).

Ces pis-aller connaissent cependant leur limite en ce qui concerne les formes d'appels à la générosité non ambulants. Elles ne trouvent de surcroît normalement à s'appliquer qu'en cas de vente ou de tentative de vente (cf. articles 1er et 2 de la loi du 13 août 1986).

On notera toutefois que l'arrêté ministériel du 10 août 1987 fixant en vue de l'application de l'article 8, 3e de la loi du 13 août 1986 relative à l'exercice des activités ambulantes, les conditions auxquelles les manifestations philanthropiques sont autorisées (*Moniteur belge* du 20 novembre 1987) pose une intéressante réglementation des conditions auxquelles une association pourra obtenir du ministère des Classes Moyennes l'agrément nécessaire afin de pouvoir pratiquer la vente ambulante :

- seules les ASBL dont les statuts sont publiés au *Moniteur Belge* depuis deux ans au moins sont susceptibles d'être autorisées à pratiquer la vente ambulante;

- les dirigeants de ces ASBL ne peuvent avoir encouru, au cours des dix dernières années, de condamnation pénale coulée en force de chose jugée, à l'exclusion des condamnations à des peines de police ou pour des délits involontaires;

- un calendrier des manifestations doit être approuvé par le ministère des Classes Moyennes. Ce calendrier ne peut prévoir plus de deux manifestations par mois, chacune d'elles ne pouvant excéder quatre jours et pour un total annuel de maximum trente jours;

- les ASBL autorisées à pratiquer la vente ambulante dans un but philanthropique doivent s'engager à fournir, en fin d'année, un bilan faisant apparaître que les fonds ont été affectés à la réalisation de l'objet déclaré;

- ces ASBL ne peuvent en aucune cas s'adjoindre la collaboration rémunérée d'entreprises commerciales, pour l'organisation des manifestations ambulantes.

Ces agréments sont annuelles et révocables à tout moment.

hanteren om op handige wijze commerciële en menslievende doeleinden aan elkaar te paren, ontsnappen volkomen aan de in het koninklijk besluit van 1823 opgelegde vergunningsplicht.

Teneinde de leemten van genoemd koninklijk besluit van 1823 op te vullen, is in sommige gevallen eerst gebruik gemaakt van het koninklijk besluit van 28 november 1939 houdende « reglementeering van den leurhandel » en vervolgens van de wet van 13 augustus 1986 betreffende de uitoefening van de ambulante activiteiten (*Belgisch Staatsblad* van 24 september 1986; cf. X., « Les appels à la générosité de la population », *op. cit.*, blz. 5).

Deze noodoplossingen zijn evenwel niet onuitputtelijk wat de vormen betreft waarin een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking kan worden gedaan. Daarbij komt dat zij normalerwijze slechts toepasselijk zijn in geval van verkoop of het te koop aanbieden (cf. de artikelen 1 en 2 van de wet van 13 augustus 1986).

Niettemin zij opgemerkt dat het ministerieel besluit van 10 augustus 1987 tot vaststelling, met het oog op de toepassing van artikel 8, 3^e, van de wet van 13 augustus 1986 betreffende de uitoefening van de ambulante activiteiten, van de voorwaarden waaronder menslievende manifestaties worden toegelaten (*Belgisch Staatsblad* van 20 november 1987), een belangwekkende regelgeving omvat op grond waarvan het Ministerie van Middenstand verenigingen de erkenning verleent die zij nodig hebben om ambulante handel te kunnen drijven :

- alleen de VZW's waarvan de statuten sedert ten minste twee jaar in het *Belgisch Staatsblad* zijn bekendgemaakt, komen voor erkenning met het oog op het drijven van ambulante handel in aanmerking;

- de bestuursleden van de vereniging mogen in de loop van de laatste tien jaar geen veroordeling tot straf hebben gekregen die in kracht van gewijsde is gegaan, met uitsluiting van veroordelingen tot politiestrafen en van veroordelingen wegens onopzettelijke misdrijven;

- het tijdschema voor de manifestaties moet door het Ministerie van Middenstand worden goedgekeurd, en kan maximaal twee manifestaties per maand omvatten, waarbij iedere manifestatie niet langer dan vier dagen mag duren, met een maximum van dertig dagen per jaar;

- de VZW's die de toestemming hebben verkregen om ambulante handel met een liefdadig doel te drijven moeten zich ertoe verbinden op het einde van het jaar een balans voor te leggen waaruit blijkt dat de gelden werden aangewend voor de verwezenlijking van het aangegeven doel;

- de VZW's mogen voor het organiseren van liefdadigheidsmanifestaties in geen geval de bezoldigde medewerking van handelsondernemingen inschakelen.

De door het Ministerie van Middenstand verleende erkenningen gelden voor een jaar en kunnen te allen tijde worden ingetrokken.

La simple consultation des listes annuelles d'arrêts ministériels d'agrément permet cependant de se rendre compte de l'inefficacité de cette réglementation.

La loi du 14 juillet 1991 sur les pratiques de commerce et sur l'information et la protection du consommateur a bien vocation à s'appliquer lorsqu'un commerçant fait fallacieusement valoir un but philanthropique en vue de favoriser ses activités commerciales.

Les dispositions de cette loi n'apportent cependant aucune limitation aux activités des personnes non commerçantes, faisant appel à la générosité de la population.

L'infraction aux seuls usages honnêtes en matière de commerce ne sera de surcroît pas sanctionnée pénalement.

Certaines dispositions de la section 2 du Chapitre 2 du Titre IX du Livre II du Code Pénal, relatives aux « abus de confiance », permettent déjà de réprimer certaines formes de détournement des aspirations philanthropiques de la population.

Ainsi, l'article 491 du Code pénal punit d'une peine de prison d'un mois à cinq ans et d'une amende de 26 à 500 Francs « quiconque aura frauduleusement soit détourné soit dissipé au préjudice d'autrui, des effets, deniers, marchandises, billets, quittances, écrits de toutes nature contenant ou opérant obligation ou décharge et qui lui avaient été remis à condition de les rendre ou d'en faire un usage ou un emploi déterminé ».

L'article 496 du Code pénal punit quant à lui d'une peine de prison d'un mois à cinq ans celui qui « se sera fait remettre des fonds, meubles, obligations (...) soit en employant des fausses manoeuvres pour persuader de l'existence d'une fausse entreprise (...) pour abuser (...) de la confiance ou de la crédulité ».

Ces dispositions permettent quelquefois de réprimer les abus les plus flagrants (voir par exemple Cour d'Appel d'Anvers, 11 mai 1984, RW 1984/85, col. 2258 e.s.).

Les plaintes sont cependant rares en ce domaine (les plaignants potentiels étant généralement grugés, individuellement, de sommes relativement minimes). Les poursuites d'office également.

Ces dispositions pénales n'ont finalement guère d'effet préventif des abus de la générosité de la population. On notera enfin que l'article 7 de la loi du 31 décembre 1851 soumet à l'autorisation des communes les loteries destinées à des actes de bienfaisance locale, à l'autorisation des députations permanentes les loteries philanthropiques à vocation

Alleen al uit de raadpleging van de jaarlijkse lijsten van ministeriële erkenningsbesluiten blijkt evenwel hoe ondoelmatig deze regelgeving is.

Het ligt weliswaar in de bedoeling van de wet van 14 juli 1991 betreffende de handelspraktijken en de voorlichting en bescherming van de consument dat deze wet van toepassing zou zijn op handelaren die een menslievend doel voorwenden om hun handelsactiviteiten te bevorderen.

De wet omvat evenwel geen beperkingen op de mogelijkheden voor personen die geen handelaar zijn, om een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te doen.

Overtredingen van de eerlijke handelspraktijken alleen worden overigens niet strafrechtelijk vervolgd.

In een aantal bepalingen van Boek II, titel IX, hoofdstuk 2, afdeling 2, van het Strafwetboek met betrekking tot « misbruik van vertrouwen » is reeds de mogelijkheid vervat om bepaalde vormen van misbruik van de menslievendheid van de bevolking te straffen.

Artikel 491 van het Strafwetboek bepaalt bijvoorbeeld dat « hij die ten nadele van een ander goederen, gelden, koopwaren, biljetten, kwijtingen, geschriften van om het even welke aard, die een verbintenis of een schuldbevrijding inhouden of teweegbrengen en die hem overhandigd zijn onder verplichting om ze terug te geven of ze voor een bepaald doel te gebruiken of aan te wenden, bedrieglijk verduistert of verspilt, wordt gestraft met gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar en met geldboete van zesentwintig frank tot vijfhonderd frank ».

Artikel 496 van het Strafwetboek straft met gevangenisstraf van een maand tot vijf jaar, hij die « zich gelden, roerende goederen, verbintenissen, (...) doet afgeven (...) hetzij door het aanwenden van listige kunstgrepen om te doen geloven aan het bestaan van valse ondernemingen (...) om (...) misbruik te maken van het vertrouwen of van de lichtgevigheid ».

In sommige gevallen kunnen op grond van deze strafbepalingen de flagrantste misbruiken worden bestraft (zie bijvoorbeeld arrest van het Hof van beroep van Antwerpen, 11 mei 1984, RW 1984-1985, kol. 2258 e.v.).

Op dat gebied wordt evenwel zelden klacht ingediend, aangezien de potentiële klagers doorgaans slechts een klein bedrag afhandig is gemaakt. Hetzelfde geldt voor ambtshalve vervolgingen.

Uiteindelijk wordt met die strafbepalingen slechts zelden voorkomen dat misbruik wordt gemaakt van de vrijgevigheid van de bevolking. Ten slotte zij er op gewezen dat overeenkomstig artikel 7 van de wet van 31 december 1851 het organiseren van loterijen met een menslievend doel van lokale, provinciale of nationale aard respectievelijk aan de toestemming

provinciale et à l'autorisation du Gouvernement les loteries philanthropiques à diffusion nationale.

Cette loi devrait permettre, en principe, aux autorités tantôt communales, tantôt provinciales, tantôt nationales, de veiller à la destination réellement philanthropique des sommes recueillies à l'occasion de loteries invoquant un but de bienfaisance.

L'information manque néanmoins à ces instances, de même que les moyens de contrôle.

De manière globale, à la différence d'autres Etats européens, la Belgique ne dispose donc pas d'une réglementation efficace et complète des appels à la générosité de la population.

Orientations de la présente proposition de loi

De manière globale, une réglementation efficace des appels à la générosité de la population passera donc nécessairement par :

- l'organisation d'un système d'information tant des autorités que du public quant à la destination réelle des sommes et des biens collectés;

- l'organisation des obligations comptables des personnes, tant physiques que morales, qui font appel à la générosité de la population;

- l'induction d'une déontologie des appels à la générosité de la population par la limitation des moyens et des méthodes susceptibles d'être utilisés en vue de réaliser les appels à la générosité de la population;

- l'uniformisation des conditions mises à la réalisation des appels à la générosité de la population;

- la sanction sévère des abus de confiance qui ont lieu en faisant appel aux sentiments altruistes de la population ainsi que de la diffamation des organisations faisant appel à la générosité de la population.

La présente proposition poursuit ces cinq finalités.

Dans un premier temps une proposition avait été rédigée par le député R. Jérôme (Doc. n° 328/1, S.E. 1988).

La présente proposition s'inspire des objectifs développés dans la proposition précitée.

Dans un même temps, elle tente cependant de respecter les impératifs des libertés publiques (entre autre de la liberté d'association, laquelle implique la liberté de ne pas s'associer (cf. Doc. Parl. Chambre, S.E. 1988, n° 382/2 — Avis du Conseil d'Etat) et du maintien des responsabilités publiques.

Elle souhaite aussi éviter que les appels à la générosité de la population n'aient pour effet pervers d'atteindre dans leur dignité certaines catégories de la population au profit de laquelle ces opérations sont réalisées.

van de gemeenten, de bestendige deputaties van de provincieraden of de regering is onderworpen.

Deze wet moet de gemeentelijke, provinciale of nationale autoriteiten in beginsel in staat stellen erop toe te zien dat de bij de loterijen met een menslievend doel ingezamelde fondsen daadwerkelijk een liefdadige bestemming krijgen.

Geen van de bovengenoemde instanties beschikt evenwel over de daartoe noodzakelijke informatie- en controlemiddelen.

Algemeen gezien is in België, in tegenstelling tot een aantal andere Europese landen, geen doelmatige en volledige regeling inzake het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking voorhanden.

Krachtlijnen van het wetsvoorstel

Uit een algemeen oogpunt dient een doelmatige reglementering inzake het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking derhalve te voorzien in :

- een ter beschikking van de overheid en van het publiek gestelde systeem voor het vergaren van informatie betreffende de daadwerkelijke bestemming van de ingezamelde bedragen en goederen;

- boekhoudkundige verplichtingen waaraan natuurlijke en rechtspersonen die een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking doen, zijn onderworpen;

- een deontologie voor het voeren van liefdadigheidsacties waarbij een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan. De daartoe aangewende middelen en methoden moeten worden beperkt;

- eenvormige voorwaarden voor het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking;

- strenge straffen op misbruik van vertrouwen bij liefdadigheidsacties waarbij een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan, alsmede op eerroof ten nadele van organisaties die een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking doen.

Dat zijn de vijf doelstellingen van dit wetsvoorstel.

Vroeger reeds werd in dit verband een wetsvoorstel ingediend door volksvertegenwoordiger R. Jérôme (Stuk n° 328/1, B.Z. 1988).

Het onderhavige wetsvoorstel is ingegeven door de doelstellingen van het eerstgenoemde voorstel.

Tegelijkertijd wordt daarbij gepoogd de grondrechten (waaronder het recht van vereniging, dat ook het recht om zich niet te verenigen inhoudt — cf. Stuk n° 328/2, B.Z. 1988 — advies van de Raad van State) te doen primeren, alsmede de verantwoordelijkheden van de overheid te handhaven.

Het wetsvoorstel heeft tevens tot doel te voorkomen dat de waardigheid van sommige bevolkingscategorieën ten behoeve waarvan liefdadigheidswerk wordt verricht, daardoor zou worden aangetast.

COMMENTAIRE DES ARTICLES

Artt. 1er et 2

Une définition précise des termes servant à déterminer le champ d'application de la loi est nécessaire, la loi comportant certaines dispositions à caractère pénal.

Les cas d'application présentés par l'article 2 ne sont exposés qu'à titre d'exemple.

On notera par ailleurs que le contrôle financier des églises des cultes reconnus fait déjà l'objet d'une réglementation spécifique (loi du 18 germinal an X relative à l'organisation des cultes, loi du 4 mars 1870 sur le temporel des cultes; voir aussi l'arrêté royal du 16 août 1877 en ce qui concerne le budget des églises protestantes évangéliques et des synagogues israélites, l'arrêté royal du 3 mai 1978 portant organisation des comités chargés de la gestion du temporel des communautés islamiques et l'arrêté royal du 12 juillet 1989 en ce qui concerne les fabriques d'églises du culte orthodoxe) à laquelle la présente proposition de loi n'entend pas porter atteinte.

Art. 3

Cette disposition, en réprimant l'appel à la générosité de la population qui s'accompagne de menaces, même d'un mal imaginaire, tend entre autre à réprimer les comportements de certains groupes, qui sous couvert de vocation altruiste ou prosélytique, abusent des craintes millénaristes d'une partie de la population.

La limitation aux seules associations visées par la loi du 25 octobre 1919 et par la loi du 27 juin 1921 de l'ensemble des personnes morales susceptibles d'être autorisées à faire appel à la générosité de la population tend à obliger l'inscription des appels à la générosité de la population dans le cadre de structures adéquates.

Art. 4

En prohibant l'organisation d'un appel à la générosité de la population qui n'est pas raisonnablement susceptible de rapporter un bénéfice supérieur à cinq fois les frais y relatifs, la proposition de loi tend à limiter le risque de voir des actes généreux détournés de leur finalité.

Il serait opportun que le Roi précise les obligations comptables à respecter afin d'assurer la transparence des opérations financières relatives à un appel à la générosité de la population.

COMMENTAAR BIJ DE ARTIKELN

Artt. 1 en 2

Een nauwkeurige omschrijving van de begrippen die het toepassingsgebied van de wet afbakenen is noodzakelijk omdat de wet bepaalde strafrechtelijke voorschriften bevat.

De in artikel 2 voorgestelde toepassingen dienen alleen als voorbeeld.

Voorts zij erop geattendeerd dat er inzake het financieel toezicht op de kerken van de erkende erediensten al een specifieke regelgeving bestaat (wet van 18 germinal jaar X inzake de inrichting der erediensten, wet van 4 maart 1870 op de temporalien der erediensten; zie ook het koninklijk besluit van 16 augustus 1877 inzake de begroting van de protestants-evangelische kerken en de israëlitische synagogen, het koninklijk besluit van 3 mei 1978 tot inrichting van de comités belast met het beheer van de temporalien van de erkende islamitische gemeenschappen en het koninklijk besluit van 12 juli 1989 inzake de kerkfabriekraden van de orthodoxe eredienst). Het onderhavige wetsvoorstel beoogt geen wijzigingen aan te brengen in die regelgeving.

Art. 3

Deze bepaling wil met de bestraffing van het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking dat gepaard gaat met bedreigingen, zelfs met denkbeeldig onheil, onder meer ingaan tegen het gedrag van bepaalde groepen die onder het mom van menslievendheid of bekeringsijver misbruik maken van de chiliastische vrees bij een deel van de bevolking.

Van alle rechtspersonen die op de vrijgevigheid van de bevolking een beroep zouden kunnen doen, komen alleen de bij de wet van 25 oktober 1919 en de wet van 27 juni 1921 bedoelde verenigingen in aanmerking. Met die beperking moet het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking in adequate structuren ingepast worden.

Art. 4

Het wetsvoorstel verbiedt het organiseren van een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking dat redelijkerwijs niet ten minste het vijfvoud van de ingezette kosten kan opbrengen, om aldus het risico te beperken dat edelmoedige acties van hun doel worden afgewend.

Het ware aangewezen dat de Koning de in acht te nemen boekhoudkundige verplichtingen preciseert om de transparantie te garanderen van de financiële verrichtingen rond een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking.

Art. 5

Cette disposition crée une nouvelle cause d'incapacité de jouissance partielle, à la manière de celles déjà portées, en matière commerciale, par l'arrêté royal n° 22 du 24 octobre 1934.

Art. 6 à 11

Sont visées par ces dispositions toutes les associations sans but lucratif (au sens large) visées par les lois du 25 octobre 1919 et du 27 juin 1921.

Les conditions et procédure d'autorisation d'un appel à la générosité de la population réalisé par ces associations tendent à concilier nécessité de souplesse (afin de ne pas décourager les généreuses intentions) et de rigueur.

S'agissant en principe d'organisations pour lesquelles l'appel à la générosité constitue une réalité structurelle, il est par ailleurs opportun de prévoir à cet égard l'octroi d'autorisations valant pour des périodes relativement longues.

L'article 10 de la proposition de loi tend à organiser une publicité effective de l'autorisation de faire appel à la générosité de la population. Il apparaît en effet qu'à l'heure actuelle, profitant de l'ignorance de la population, des organisations et des personnes physiques usent de divers documents, fantaisistes ou sans rapport avec leur activité, afin de légitimer celle-ci.

Il importe de créer un label de qualité de l'appel à la générosité de la population et un document distinctif aisément identifiable.

De manière globale, on soulignera que les obligations imposées ici au secteur philanthropique répondent en fait à la demande de ce secteur, dans sa revendication d'une reconnaissance publique.

Art. 12 à 17

Les dispositions constitutionnelles empêchent d'envisager une limitation de la possibilité de faire appel à la générosité de la population aux seules personnes morales, sous peine de violer la liberté d'association (qui implique liberté de ne pas s'associer).

Il importe cependant de concevoir un système de contrôle des appels à la générosité de la population organisés par des personnes physiques équipollent à celui valant pour les associations sans but lucratif mais adapté à la vocation plus locale des appels à la générosité de la population émanant des personnes physiques.

Art. 5

Deze bepaling voert een nieuwe grond tot onbekwaamheid in om een bepaald recht uit te oefenen, naar analogie met wat het koninklijk besluit n° 22 van 24 oktober 1934 al heeft voorgeschreven inzake koophandel.

Artt. 6 tot 11

Deze bepalingen slaan op alle bij de wetten van 25 oktober 1919 en 27 juni 1921 bedoelde verenigingen zonder winstoogmerk in de ruime zin van het woord.

De voorwaarden en de procedure voor het verkrijgen van een machtiging tot een van deze verenigingen uitgaand beroep op de vrijgevigheid van de bevolking moeten zowel soepelheid (om edelmoedige initiatieven niet te ontmoedigen) als zorgvuldigheid beogen.

Aangezien het in principe om verenigingen gaat waarvoor het beroep op de vrijgevigheid een structureel gegeven is, is het aangewezen om ter zake machtingen uit te reiken die relatief lang geldig blijven.

Artikel 10 van het wetsvoorstel wil de nodige ruchtbaarheid geven aan de machtiging om een beroep te doen op de vrijgevigheid van de bevolking. Vandaag is het immers zo dat sommige verenigingen en natuurlijke personen gebruik maken van de onwetendheid van de bevolking om hun activiteiten te rechtvaardigen met behulp van allerlei documenten die verzonnen zijn of met die activiteiten geen uitstaans hebben.

Voor het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking moet een keurmerk worden ontworpen, alsook een makkelijk herkenbaar kenmerkend document.

Als algemene regel mag worden gesteld dat de hier aan de liefdadigheidssector opgelegde verplichtingen in feite tegemoet komen aan zijn wens om door de overheid te worden erkend.

Artt. 12 tot 17

De mogelijkheid om een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te doen kan wegens de grondwettelijke bepalingen niet tot de rechtspersonen beperkt worden, op straffe van een aantasting van de vrijheid van vereniging (die impliceert dat men ook vrij is om zich niet te verenigen).

Toch moet worden gedacht aan een toezichtsregeling voor de natuurlijke personen die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking; dat toezicht moet gelijkwaardig zijn aan dat op de verenigingen zonder winstoogmerk, maar behoort te worden aangepast aan het meer plaatselijke aspect van het van natuurlijke personen uitgaande beroep op de vrijgevigheid van de bevolking.

Art. 18

Il est opportun de sauvegarder la possibilité pour le Ministre d'autoriser exceptionnellement la réalisation d'appels à la générosité de la population dans des conditions assouplies, par exemple, en vue de permettre à la générosité de la population de répondre rapidement à une catastrophe naturelle.

Art. 19 à 21

La présente proposition de loi tend à appréhender les phénomènes de cohabitation des buts commerciaux et philanthropiques.

Art. 22 à 24

L'instauration d'une commission *ad hoc* s'impose au vu des spécificités du secteur appréhendé.

Cette commission sera composée paritairement de représentants du secteur des appels à la générosité de la population et de personnes déléguées par les ministères concernés (Affaires économiques, Affaires étrangères, Santé Publique, Prévoyance Sociale, Intérieur, Justice).

Une association des Communautés et des Régions est également envisageable (par exemple, lorsqu'il s'agira de rendre un avis relativement à une association revendiquant de collecter au profit d'une oeuvre de protection animale).

Art. 25

Cet article crée un système d'action en cessation largement inspiré de celui conçu en matière commerciale.

Il tend aussi à obvier à l'obstacle dirimant rencontré par beaucoup d'associations dans divers domaines du fait du prescrit de l'article 17 du Code judiciaire relatif à l'intérêt pour agir en justice.

En ouvrant l'action en cessation à toute personne, la proposition de loi reprend la logique de la loi du 12 août 1911 relative à la conservation de la beauté de paysage. Le danger d'encombrement des prétoires ne doit pas être exagéré et doit en tout cas être mis en rapport avec l'intérêt d'une lutte contre les abus réalisés sous des couverts altruistes.

Art. 18

In uitzonderlijke omstandigheden is het aangewezen dat de Minister over de mogelijkheid blijft beschikken om een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking vlotter toe te staan. Dat is bijvoorbeeld het geval bij een natuurramp, waarop de vrijgevigheid van de bevolking snel moet kunnen inspelen.

Artt. 19 tot 21

Dit wetsvoorstel wil voorkomen dat commerciële en altruïstische doeleinden vermengd raken.

Artt. 22 tot 24

Gelet op de kenmerken van de desbetreffende sector lijkt de oprichting van een commissie *ad hoc* noodzakelijk.

Die commissie wordt paritair samengesteld uit vertegenwoordigers van de sector die een beroep doet op de vrijgevigheid van de bevolking en uit gemachtigden van de betrokken Ministers (Economische Zaken, Buitenlandse Zaken, Volksgezondheid, Sociale Zaken, Binnenlandse Zaken en Justitie).

Ook is het denkbaar dat Gemeenschappen en Gewesten hierbij worden betrokken, zoals wanneer een advies uitgebracht moet worden over een vereniging die een verzoek indient om geld te mogen inzamelen ten gunste van een werk voor dierenbescherming.

Art. 25

Met dit artikel wordt een regeling inzake vordering tot staking ingevoerd, die grotendeels is ingegeven door wat inzake koophandel bestaat.

Tevens wordt gepoogd een oplossing aan te reiken voor het verhinderend beletsel waarmee tal van verenigingen op diverse vlakken hebben af te rekenen ten gevolge van het bepaalde in artikel 17 van het Gerechtelijk Wetboek in verband met het belang dat men moet hebben om een rechtsvordering te kunnen indienen.

Het wetsvoorstel trekt de logica van de wet van 12 augustus 1911 tot het behoud van de schoonheid der landschappen door en breidt het recht om een vordering tot staking in te stellen uit tot om het even welke persoon. Het risico dat de rechtbanken overbelast raken mag niet overdreven worden en moet, hoe dan ook, in verhouding worden gebracht met het belang van de bestrijding van de misbruiken die onder het mom van liefdadigheid worden gemaakt.

Art. 26 à 28

Les dispositions pénales de la proposition de loi tendent à laisser au juge le pouvoir de moduler la sévérité de la peine en fonction, entre autres, de l'éventuelle bonne foi de l'inculpé.

Art. 29

L'abrogation de l'arrêté royal de 1823 s'impose dès lors que la présente proposition de loi recouvre son objet.

Art. 30

Il importe de ne pas imposer aux personnes disposant d'autorisations délivrées en application de la loi relative aux appels à la générosité d'avoir encore à solliciter d'autres autorisations, en application de la loi relative aux activités ambulantes, sous peine de les décourager dans leurs bonnes intentions.

Art. 31

Cet article fixe la date d'entrée en vigueur de la loi; un délai d'un an est nécessaire, la proposition de loi nécessitant la création d'une commission et l'adoption de divers arrêtés royaux d'exécution.

D. GRIMBERGHS

PROPOSITION DE LOI

CHAPITRE 1er

Définitions — Champ d'application

Article 1er

Au sens de la présente loi, on entend par :

— « Appel à la générosité de la population » : tout acte par lequel une personne physique ou morale sollicite, hors du cadre des relations privées, un acte généreux impliquant directement ou indirectement une participation financière ou en nature de la part des personnes auxquelles elle s'adresse.

Artt. 26 tot 28

De strafbepalingen van het wetsvoorstel laten de rechter de bevoegdheid om de strafmaat aan te passen aan onder meer de eventuele goede trouw van de verdachte.

Art. 29

Het koninklijk besluit van 1823 moet worden opgeheven aangezien dit wetsvoorstel haar toepassingsgebied overlapt.

Art. 30

De personen die krachtens de wet tot regeling van het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking een machtiging hebben gekregen, hoeven geen andere machtigingen aan te vragen op grond van de wet betreffende de uitoefening van de ambulante activiteiten. Anders loopt men het gevaar hun goede bedoelingen tegen te werken.

Art. 31

Dit artikel stelt de datum van inwerkingtreding van de wet vast; een termijn van een jaar is nodig omdat het wetsvoorstel de oprichting van een commissie en het uitvaardigen van diverse koninklijke uitvoeringsbesluiten vereist.

WETSVOORSTEL

HOOFDSTUK 1

Definities — Toepassingsgebied

Artikel 1

In deze wet moet worden verstaan onder :

— « Het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking » : elke handeling waarbij een natuurlijke persoon of een rechtspersoon buiten het bestek van de privé-relaties een beroep doet op de vrijgevigheid en waarbij van de personen tot wie men zich richt, direct of indirect, een financiële bijdrage of een bijdrage in natura wordt verlangd.

— « Procédés de vente ou d'offre de biens ou de services à caractère commercial faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation du service à une finalité philanthropique » : tout acte par lequel une personne physique ou morale sollicite publiquement, explicitement ou implicitement, mais de manière non équivoque la générosité de la population, en vue de favoriser ou de tenter de favoriser une activité lucrative. Ne sont pas visées par cette définition des offres de ventes et ventes ou offres de biens et services à caractère commercial qui se contentent de vanter l'intérêt des produits, biens et services offerts en vente au regard du seul respect de finalité, éventuellement philanthropiques.

— « Ministre » : le ministre qui a les Affaires intérieures dans ses compétences.

Art. 2

La présente loi s'applique à tous les appels à la générosité de la population.

La proposition d'une contrepartie à l'acte généreux ne fait pas obstacle à l'application de la présente loi.

Tombent entre autres sous l'application de la présente loi :

— les collectes et les ventes invoquant ou évoquant de manière non équivoque qu'une partie du produit de ces ventes bénéficie à une action philanthropique;

— les appels à la générosité de la population réalisés en Belgique par voie radiophonique, télévisuelle et par le biais de mailing.

La présente loi ne s'applique toutefois pas :

— aux appels à la générosité organisés par les Centres Publics d'Aide Sociale;

— aux loteries organisées à des fins charitables en conformité avec les prescrits de la loi du 31 décembre 1851;

— aux quêtes dans les églises catholiques, protestantes, anglicanes, protestantes évangéliques, orthodoxes, dans les synagogues israélites et dans les mosquées islamiques, pour le profit du service des cultes reconnus.

— « De verkoop of het te koop aanbieden van goederen of diensten met handelskarakter waarbij uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop van het goed of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat » : elke handeling waarbij een natuurlijke persoon of een rechtspersoon in het openbaar, uitdrukkelijk of impliciet, maar op ondubbelzinnige wijze, een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking doet, met als doel een winstgevende activiteit te stimuleren of althans een poging daartoe te ondernemen. Deze definitie omvat niet het te koop aanbieden of verkopen van goederen of het aanbieden of leveren van diensten met handelskarakter waarbij de aanprijsing van die produkten, goederen of diensten beperkt blijft tot de vermelding dat ze een filantropisch doel dienen.

— « Minister » : de minister tot wiens bevoegdheid de Binnenlandse Zaken behoren.

Art. 2

Deze wet is van toepassing op alle gevallen waarin een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan.

Ook als voor die vrijgevigheid een tegenprestatie wordt aangeboden, is deze wet van kracht.

De wet geldt onder meer voor :

— collectes en verkoop waarbij op ondubbelzinnige wijze duidelijk wordt gemaakt dat een deel van de opbrengst naar een goed doel gaat;

— alle acties waarbij een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan via radio, televisie of mailing.

De wet is evenwel niet van toepassing op :

— de acties waarbij de OCMW's een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking doen;

— loterijen die met een liefdadig doel worden georganiseerd, overeenkomstig de wet van 31 december 1851;

— de collectes in katholieke, protestantse, anglicaanse, protestants-evangelische en orthodoxe kerken, in joodse synagogen en islamitische moskeeën ten gunste van de erkende erediensten.

CHAPITRE 2

Des conditions requises pour pouvoir effectuer les appels à la générosité de la populationSection Ire*Conditions communes à tous les appels à la générosité de la population*

Art. 3

Est interdit :

— tout appel à la générosité de la population dont le but serait contraire à l'ordre public ou aux bonnes mœurs;

— tout appel à la générosité de la population qui s'accompagne de menaces, même d'un mal imaginaire, ou de violence à l'égard de ses destinataires.

Sous réserve des dispositions du chapitre 3, est également interdit tout appel à la générosité émanant d'une personne morale ne disposant pas de la personnalité juridique en application de la loi du 25 octobre 1919 accordant la personnalité civile aux associations internationales poursuivant un but philanthropique, religieux, scientifique artistique ou pédagogique ou de la loi du 27 juin 1921 accordant la personnalité civile aux associations sans but lucratif et aux établissements d'utilité publique.

Art. 4

Aucun appel à la générosité de la population ne peut être organisé s'il n'est raisonnablement susceptible de rapporter un bénéfice supérieur à cinq fois les frais y afférents.

Tout appel à la générosité de la population et toute demande d'autorisation d'effectuer un appel à la générosité de la population emporte engagement à dresser une comptabilité probante des fonds récoltés et de leur affectation et à donner accès à cette comptabilité à toute personne qui en fait la demande.

Le Roi fixe les exigences comptables de la comptabilité probante visée par le présent article.

Art. 5

Ne peut en aucun cas se livrer à un appel à la générosité de la population, même pour compte d'un tiers et par personne interposée, la personne qui a déjà fait l'objet d'une condamnation, même assortie d'un sursis, pour une infraction quelconque visée au

HOOFDSTUK 2

Voorwaarden waaraan moet worden voldaan om een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te kunnen doen

Afdeling 1

Gemeenschappelijke voorwaarden voor alle acties waarbij een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan

Art. 3

Het is verboden :

— een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te doen als het doel ervan indruist tegen de openbare orde of de goede zeden;

— een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te doen dat gepaard gaat met dreigingen — zelfs met denkbeeldig onheil — of met geweld ten opzichte van de potentiële schenkers.

Onder voorbehoud van het bepaalde in hoofdstuk 3 is eveneens verboden elke vorm van beroep op de vrijgevigheid van de bevolking, die uitgaat van een rechtspersoon die geen rechtspersoonlijkheid heeft krachtens de wet van 25 oktober 1919 tot verlening van rechtspersoonlijkheid aan de internationale verenigingen met menslievend, godsdienstig, wetenschappelijk, artistiek en pedagogisch doel of krachtens de wet van 27 juni 1921 waarbij aan de verenigingen zonder winstgevend doel en aan de instellingen van openbaar nut rechtspersoonlijkheid wordt verleend.

Art. 4

Geen beroep op de vrijgevigheid van de bevolking mag worden gedaan indien niet redelijkerwijs kan worden aangenomen dat de actie ten minste het vijfvoud van de kosten zal opbrengen.

Wie een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking doet of daarvoor een machtiging vraagt, verbindt zich ertoe een rechtsgeldige boekhouding van de ingezamelde gelden en van hun besteding te houden en inzage van die stukken te verlenen aan een ieder die daar om verzoekt.

De Koning bepaalt aan welke boekhoudkundige voorwaarden die rechtsgeldige boekhouding moet voldoen.

Art. 5

Degene die eerder voor een strafbaar feit zoals bedoeld in de titels III en IX van Boek II van het Strafwetboek, of voor een overtreding van deze wet, zelfs met uitstel, werd veroordeeld, mag in geen geval een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking.

Titres III et IX du Livre II du Code pénal ou pour une infraction à la présente loi.

Section 2

Conditions mises aux appels des personnes morales à la générosité de la population

Art. 6

Aucune personne morale visée par l'article 3, alinéa 2, ne peut entreprendre d'appel à la générosité de la population sans autorisation préalable du Ministre.

La demande d'autorisation contient :

— la période et les lieux en lesquels l'appel à la générosité de la population est autorisé;

— l'indication détaillée des moyens matériels et humains mis en œuvre ou susceptibles d'être mis en œuvre en vue de réaliser l'appel à la générosité de la population;

— la finalité de l'appel à la générosité de la population, avec le détail de l'affectation des sommes ou bénéfices susceptibles d'être récoltés;

— l'estimation des frais fixes et variables de l'appel à la générosité de la population;

— un engagement à fournir ultérieurement le détail des affectations des sommes ou bénéfices recueillis.

Cette demande est introduite au moins trois mois avant la date prévue pour le début de l'appel à la générosité de la population.

Art. 7

Le Ministre statue sur les demandes d'autorisation dans les deux mois à dater de leur réception, après consultation de la Commission des appels à la Générosité de la Population.

L'autorisation contient l'indication des dates auxquelles l'appel à la générosité de la population pourra avoir lieu ainsi que des sections du territoire sur lesquelles elle pourra avoir lieu.

L'autorisation mentionnera également la date à laquelle l'association sans but lucratif devra rendre les comptes de l'appel à la générosité de la population.

L'autorisation est donnée pour une période de trois ans maximum, renouvelable.

Le Ministre peut assortir son autorisation d'autres conditions que celles précisées ci-avant.

king, zelfs niet wanneer dit voor rekening van een derde of via een tussenpersoon gebeurt.

Afdeling 2

Voorwaarden waaronder rechtspersonen een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking mogen doen

Art. 6

De in artikel 3, tweede lid, bedoelde rechtspersonen mogen geen beroep op de vrijgevigheid van de bevolking doen als zij daartoe niet over een voorafgaande machtiging van de Minister beschikken.

Het machtigingsverzoek vermeldt :

— het tijdstip waarop en de plaats waar het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking is toegestaan;

— een gedetailleerd overzicht van alle materiële middelen en van de mensen die zullen worden ingezet of die men verwacht in te zetten om een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te doen;

— het doel van de actie waarbij men een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking doet, met een gedetailleerd overzicht van de bestemming die aan de verwachte opbrengst zal worden gegeven;

— de raming van de vaste en de variabele kosten van de actie waarbij een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan;

— de verbintenis dat men later een gedetailleerd overzicht zal verstrekken van de bestemming die aan het ingezamelde geld of de geboekte winst werd gegeven.

Dit verzoek moet uiterlijk drie maanden voor de aanvangsdag van de actie worden ingediend.

Art. 7

Uiterlijk twee maanden na ontvangst van het machtigingsverzoek spreekt de Minister zich uit, na vooraf het advies te hebben ingewonnen van de Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking.

De machtiging vermeldt de data en de plaatsen waar de acties mogen plaatsvinden.

De machtiging vermeldt eveneens de datum waarop de vereniging zonder winstoogmerk rekening en verantwoording moet doen met betrekking tot de acties waarbij zij een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking heeft gedaan.

De machtiging wordt verleend voor ten hoogste drie jaar en kan worden verlengd.

De Minister kan de machtiging nog aan andere voorwaarden dan de eerdergenoemde ondergeschikt maken.

Art. 8

Les autorisations visées par la présente section sont publiées au *Moniteur belge*.

Elles emportent autorisation de réaliser l'appel à la générosité de la population dans les conditions, pour le but, durant les périodes et dans les lieux qu'elle détermine tant pour l'association concernée que pour ses préposés et pour toute personne mandatée par elle à cette fin.

Art. 9

L'autorisation allouée à une association de réaliser un appel à la générosité de la population donne lieu à l'octroi à l'association d'un document mentionnant :

- le nom de l'association;
- le but de l'appel à la générosité de la population;
- la période et les lieux en lesquels l'appel à la générosité de la population est autorisé;

— les références de l'arrêté ministériel d'autorisation.

L'association reçoit autant d'exemplaires de ce document qu'il n'y aura de personnes engagées en vue de réaliser l'appel à la générosité de la population.

Le Roi détermine les modalités pratiques de délivrance de ce document.

Art. 10

Toute personne participant à un appel à la générosité de la population au nom et pour compte d'une association doit disposer d'un exemplaire du document visé à l'article 9 et le présenter à toute réquisition.

Art. 11

Le Ministre peut révoquer son autorisation à tout moment s'il apparaît que l'association sans but lucratif ne respecte pas les prescrits des articles 3 ou 4 de la présente loi, lorsque l'association ne respecte pas les conditions de l'autorisation de faire appel à la générosité de la population ou lorsque des présomptions ou indices précis permettent de craindre que tout ou partie des sommes ou bénéfices recueillis à l'occasion de l'appel à la générosité de la population ne serviront pas au but indiqué par la demande.

Art. 8

De in deze afdeling bedoelde machtigingen worden in het *Belgisch Staatsblad* bekendgemaakt.

Zij machtigen de betrokkene om een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te doen onder de voorwaarden, met het doel, tijdens de periodes en op de plaatsen die in de machtiging worden bepaald, en dit zowel voor de betrokken vereniging als voor haar aangestelden en alle andere personen die zij met de uitvoering van de actie heeft belast.

Art. 9

Als een vereniging gemachtigd wordt om een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te doen, wordt haar een document bezorgd waarin worden vermeld :

- de naam van de vereniging;
- het doel van de actie waarbij een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan;
- het tijdstip waarop en de plaats waar het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking is toegestaan;
- de verwijzingen naar het ministeriële machtingsbesluit.

De vereniging ontvangt evenveel exemplaren van dit document als er personen bij de actie betrokken zijn.

De Koning stelt nadere praktische regels voor de aflevering van dit stuk.

Art. 10

Een ieder die uit naam en voor rekening van een vereniging deelneemt aan een actie waarbij een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan, moet over een exemplaar van het in artikel 9 bedoelde document beschikken en dat op elk verzoek kunnen overleggen.

Art. 11

De Minister kan de machtiging te allen tijde intrekken, indien blijkt dat de vereniging zonder winstoogmerk het bepaalde in de artikelen 3 en 4 of de toekenningsvoorwaarden van de machtiging om een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking te doen, niet in acht neemt of indien er bepaalde vermoedens of aanwijzingen bestaan dat een deel van het tijdens de actie ingezamelde geld of van de geboekte winst niet voor het in het verzoek vermelde doel zullen worden aangewend.

Section 3

*Conditions mises aux appels des
personnes physiques à la générosité
de la population*

Art. 12

Aucune personne physique ne peut se livrer à un appel à la générosité de la population, sauf pour le compte d'une association sans but lucratif, sans obtenir au préalable l'autorisation du Collège des bourgmestre et échevins de la commune sur le territoire de laquelle l'appel à la générosité de la population doit avoir lieu.

Art. 13

La demande d'autorisation adressée au Collège des bourgmestre et échevins contient :

— l'indication des jours et heures de l'appel à la générosité de la population;

— l'indication de la finalité de l'appel à la générosité de la population;

— un engagement à fournir ultérieurement le détail des affectations des sommes ou bénéfices recueillis.

Art. 14

La demande d'autorisation visée à l'article précédent est introduite moins de deux mois avant la date prévue pour l'appel à la générosité de la population.

Le Collège statue quant aux demandes qui lui sont adressées dans un délai d'un mois à dater de leur dépôt.

Le cas échéant, il sollicite l'avis de la Commission des Appels à la Générosité de la Population.

L'autorisation accordée par le Collège des bourgmestre et échevins détermine les dates et lieux dans lesquels l'appel à la générosité de la population pourra avoir lieu.

Le Collège des bourgmestre et échevins peut également prévoir d'autres conditions.

L'autorisation est accordée pour une durée de maximum un mois.

Elle est révocable à tout moment par décision du Collège des bourgmestre et échevins.

En cas d'urgence, le bourgmestre peut décider seul de la révocation de l'autorisation, sous réserve de faire ratifier sa décision par le Collège, dans les sept jours qui suivent.

Afdeling 3

*Voorwaarden waaronder natuurlijke personen
een beroep op de vrijgevigheid van
de bevolking mogen doen*

Art. 12

Tenzij hij voor rekening van een vereniging zonder winstoogmerk optreedt, mag geen natuurlijke persoon een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking zonder dat hij vooraf een machtiging heeft verkregen van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente op het grondgebied waarvan het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking plaats zal vinden.

Art. 13

Het tot het college van burgemeester en schepenen gerichte machtigingsverzoek vermeldt :

— de opgave van de dagen en uren waarop een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt gedaan;

— de opgave van het doel dat met het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking wordt nagestreefd;

— de verbintenis dat men later een gedetailleerd overzicht zal verstrekken van de bestemming die aan het ingezamelde geld of de geboekte winst werd gegeven.

Art. 14

Het in het vorige artikel bedoelde machtigingsverzoek wordt minder dan twee maanden vóór de geplande datum voor het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking ingediend.

Het college spreekt zich uit over het verzoek binnen een maand, te rekenen van de indiening.

In voorkomend geval wint het college het advies in van de Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking.

De door het college van burgemeester en schepenen verleende machtiging bepaalt de data en de plaatsen waarop een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking mag worden gedaan.

Het college van burgemeester en schepenen kan ook andere voorwaarden opleggen.

De machtiging wordt verleend voor ten hoogste een maand.

Zij kan bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen te allen tijde worden ingetrokken.

In dringende gevallen kan de burgemeester eigenmachtig beslissen over de intrekking van de machtiging, op voorwaarde dat zijn beslissing binnen de zeven daaropvolgende dagen door het college wordt bekrachtigd.

Art. 15

L'octroi de l'autorisation visée par la présente section donne lieu à la délivrance à la personne concernée d'un document indiquant :

- ses nom, prénoms, date et lieu de naissance;
- le but de l'appel à la générosité autorisé,
- les lieux et moments auxquels l'appel à la générosité de la population est autorisé.

Art. 16

Toute personne physique effectuant un appel à la générosité de la population sauf au nom et pour compte d'une association doit disposer d'un exemplaire du document visé à l'article 15 et le présenter à toute réquisition.

Art. 17

Tout octroi ou retrait d'autorisation visée par la présente section est notifié par le Collège des bourgmestre et échevins concerné à la Commission des Appels à la Générosité de la Population.

Section 4

*Des appels urgents à la générosité
de la population*

Art. 18

En cas d'extrême urgence, le Ministre de l'Intérieur peut, pour une période de maximum un mois, autoriser certaines personnes ou certaines catégories de personnes à effectuer un appel à la générosité de la population sans avoir à respecter les procédures d'autorisation préalables visées par les sections 1 et 2 du présent chapitre.

Le Ministre détermine les modalités d'exercice de l'appel urgent à la générosité de la population qu'il autorise.

Art. 15

Als de betrokkene de in deze afdeling bedoelde machtiging krijgt, wordt hem een document bezorgd waarin worden vermeld :

- zijn naam, voornamen, plaats en datum van geboorte;
- het doel waarvoor het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking is toegestaan;
- de plaats waar en het tijdstip waarop het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking is toegestaan.

Art. 16

Tenzij hij optreedt uit naam en voor rekening van een vereniging moet elke natuurlijke persoon die een beroep doet op de vrijgevigheid van de bevolking, over een exemplaar van het in artikel 15 bedoelde document beschikken en dat op elk verzoek kunnen overleggen.

Art. 17

Telkens een in deze afdeling bedoelde machtiging wordt verleend of ingetrokken, wordt zulks door het betrokken college van burgemeester en schepenen ter kennis gebracht van de Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking.

Afdeling 4

*Dringende beroepen op de vrijgevigheid
van de bevolking*

Art. 18

In zeer dringende gevallen kan de Minister van Binnenlandse Zaken voor ten hoogste een maand bepaalde personen of categorieën van personen machtigen om een beroep te doen op de vrijgevigheid van de bevolking, zonder dat de in de afdelingen 1 en 2 van dit hoofdstuk bedoelde voorafgaande machtingsprocedures nageleefd dienen te worden.

De Minister bepaalt de voorwaarden waaronder het door hem toegestane dringende beroep op de vrijgevigheid van de bevolking plaatsvindt.

CHAPITRE 3

Des procédés de vente ou d'offre de biens ou de services à caractère commercial faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation du service à une finalité philanthropique

Art. 19

Est interdite toute vente ou offre de vente de biens ou de services à caractère commercial faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation du service à une finalité philanthropique qui ne respecte pas les prescrits des dispositions du présent chapitre.

Art. 20

Toute personne physique ou morale qui se propose d'effectuer une vente ou offre de vente de biens ou de services à caractère commercial faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation du service à une finalité philanthropique doit soumettre au préalable une information contenant :

- une description détaillée des biens, produits ou services destinés à être offerts dans le cadre de l'opération commerciale;
- la période durant laquelle l'opération aura lieu ou la mention, si l'opération a lieu jusqu'à épuisement d'un stock, de l'importance de ce stock;
- une description détaillée des coûts à prendre en considération en vue du calcul de la marge bénéficiaire sur les biens, les produits ou les services destinés à être offerts, cette description incluant entre autres une proratisation des frais fixes généraux de la personne se proposant de réaliser l'opération, pour la durée prévue ou probable de celle-ci;

— la description détaillée des projets qu'elle se propose de subventionner à l'aide du bénéfice généré par l'opération, à savoir la différence entre les coûts à prendre en considération en vue du calcul de la marge bénéficiaire et le chiffre d'affaires réalisé du fait de l'opération;

— un engagement à affecter l'intégralité de ce bénéfice aux projets décrits.

Cette information est adressée par écrit au Ministre et à la Commission des Appels à la Générosité de la Population au moins trois mois avant le début de l'opération envisagée.

HOOFDSTUK 3

De verkoop of het te koop aanbieden van goederen of diensten met handelskarakter waarbij uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat

Art. 19

Verboden is elke verkoop of elk te koop aanbieden van goederen of diensten met handelskarakter waarbij uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat, indien het bepaalde in dit hoofdstuk niet wordt nageleefd.

Art. 20

Iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die zich voornemt goederen of diensten met handelskarakter te verkopen of te koop aan te bieden waarbij uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat, moet vooraf de volgende informatie verstrekken :

- een omstandige beschrijving van de goederen, produkten of diensten bestemd om in het raam van de handelsverrichting te worden aangeboden;
- de periode tijdens welke de actie plaatsvindt of, als de actie plaatsvindt zolang de voorraad strekt, de vermelding van de omvang van die voorraad;
- een omstandige beschrijving van de kosten die in aanmerking moeten worden genomen voor de berekening van de winstmarge op de goederen, produkten of diensten die bestemd zijn om te worden aangeboden, welke beschrijving onder meer voor de verwachte of waarschijnlijke duur van de actie het pondspondsgewijze bedrag aangeeft van de vaste algemene kosten die de personen die voormelde actie gepland hebben, zullen moeten dragen;

— een omstandige beschrijving van de oogmerken die de betrokkene voornemens is te subsidiëren met de door de actie opgebrachte winst, met name het verschil tussen de kosten die voor de berekening van de winstmarge in aanmerking moeten worden genomen en de via de actie behaalde omzet;

— de verbintenis dat die winst volledig aan het beschreven oogmerk zal worden besteed.

Die informatie wordt ten minste drie maanden voor de aanvang van de geplande actie per brief gericht aan de Minister en aan de Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking.

Art. 21

Le Ministre, au vu des informations qui lui sont fournies ou de celles qu'il aura pu récolter, peut s'opposer à la réalisation d'une opération envisagée.

A défaut pour le Ministre de s'être opposé à l'opération envisagée dans le mois de l'introduction de l'information, il est présumé autoriser celle-ci.

CHAPITRE 4

De la Commission des Appels à la Générosité de la population

Art. 22

Il est institué auprès du Ministre de l'Intérieur une Commission des Appels à la Générosité de la Population.

Le secrétariat de cette Commission est assuré par le Ministère de l'Intérieur.

Art. 23

Les missions de la Commission des Appels à la Générosité de la Population sont :

— se documenter quant aux activités des personnes effectuant ou se proposant d'effectuer des appels à la générosité de la population ainsi que sur les personnes effectuant ou se proposant d'effectuer des ventes ou des offres de biens ou de services à caractère commercial faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation du service à une finalité philanthropique;

— fournir aux personnes chargées du contrôle de l'application de la présente loi les informations nécessaires à l'accomplissement de leurs missions;

— fournir au Ministre de l'Intérieur les avis visés à l'article 5;

— recevoir les informations prévues à l'article 20;

— le cas échéant, donner au Ministre un avis défavorable dans le cadre de l'application de l'article 21;

— fournir à toute personne qui en fait la demande une information synthétique quant à la situation comptable des personnes effectuant ou se proposant d'effectuer des appels à la générosité de la population ainsi que sur les personnes effectuant ou se proposant d'effectuer des ventes ou des offres de biens ou de services à caractère commercial faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une

Art. 21

Na kennisneming van de informatie die hem is verstrekt of van die welke hij heeft kunnen inwinnen, kan de Minister zich tegen de uitvoering van een geplande actie verzetten.

Heeft de Minister zich binnen een maand na het verstrekken van de informatie niet tegen de voorgenomen actie verzet, dan wordt hij geacht ze toe te staan.

HOOFDSTUK 4

De Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking

Art. 22

Bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken wordt een Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking ingesteld.

Het Ministerie van Binnenlandse Zaken neemt het secretariaat van die Commissie waar.

Art. 23

De Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking, heeft tot taak :

— documentatiemateriaal te verzamelen over de activiteiten van de personen die een beroep doen of voornemens zijn een beroep te doen op de vrijgevigheid van de bevolking, alsmede over de personen die goederen of diensten met handelskarakter verkopen of te koop aanbieden dan wel voornemens zijn dat te doen waarbij uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat;

— aan de personen belast met het toezicht op de toepassing van deze wet de voor het vervullen van hun opdracht noodzakelijke informatie te verstrekken;

— aan de Minister van Binnenlandse Zaken de bij artikel 5 bedoelde adviezen te verstrekken;

— de bij artikel 20 bedoelde informatie te ontvangen;

— in voorkomend geval bij de Minister een ongunstig advies uit te brengen in het raam van de toepassing van artikel 21;

— aan iedere persoon die erom vraagt beknopte informatie te verstrekken over de boekhoudkundige toestand van de personen die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking dan wel voornemens zijn dat te doen, alsmede over de personen die goederen of diensten met handelskarakter verkopen of te koop aanbieden dan wel voornemens zijn dat te doen, waarbij uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt ge-

partie du produit de la vente ou de la réalisation du service à une finalité philanthropique.

Art. 24

§ 1er. Le Roi détermine :

— la composition de la Commission des Appels à la Générosité de la population;

— les obligations mises à charge des personnes effectuant ou se proposant d'effectuer des appels à la générosité de la population ainsi qu'aux personnes effectuant ou se proposant d'effectuer des ventes ou des offres de biens ou de services à caractère commercial faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation du service à une finalité philanthropique aux fins de fournir à la Commission les informations et documents nécessaires à la composition de sa documentation;

— les modalités d'exercice des missions précisées à l'article 23.

§ 2. La Commission se compose au moins pour moitié de personnes représentant les associations faisant appel à la générosité de la population et de représentants des départements ministériels concernés.

Elle élit un Président, en son sein ou en dehors.

CHAPITRE 5

De l'action en cessation de l'appel à la générosité de la population

Art. 25

Toute personne peut saisir le Président du Tribunal de Première Instance d'une action tendant à la cessation d'un appel à la générosité de la population, d'une vente ou d'une offre de biens ou de services à caractère commercial faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation du service à une finalité philanthropique qui aurait lieu ou qui menacerait d'avoir lieu en infraction avec les dispositions de la présente loi.

Le Président du Tribunal de Première Instance compétent pour connaître de cette action en cessation est celui de l'arrondissement dans lequel les faits litigieux ont lieu.

Le Président du Tribunal de Première Instance statue par ordonnance sur cette action en cessation, sans attendre l'issue d'une éventuelle instruction pénale.

maakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat.

Art. 24

§ 1. De Koning bepaalt :

— de samenstelling van de Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking;

— de verplichtingen opgelegd aan de personen die een beroep doen of voornemens zijn een beroep te doen op de vrijgevigheid van de bevolking, alsmede aan de personen die goederen of diensten met handelskarakter verkopen of voornemens zijn dat te doen en waarbij uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat, teneinde aan de Commissie de voor de samenstelling van haar documentatie noodzakelijke inlichtingen en stukken te kunnen bezorgen;

— de nadere regels voor de uitvoering van de in artikel 23 omschreven taak.

§ 2. De Commissie is voor ten minste de helft samengesteld uit personen die de verenigingen die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking vertegenwoordigen, en uit vertegenwoordigers van de betrokken ministeriële departementen.

Zij kiest een voorzitter uit haar leden of daarbuiten.

HOOFDSTUK 5

Vordering tot staking van acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking

Art. 25

Een ieder kan bij de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg een vordering instellen tot staking van acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking, van een verkoop of van het te koop aanbieden van goederen of diensten met handelskarakter waarin uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat, als die acties in strijd met het bepaalde in deze wet gebeuren of dreigen te gebeuren.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg die bevoegd is om kennis te nemen van die vordering tot staking is die van het arrondissement waar de betwiste feiten zich hebben voorgedaan.

De voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg doet, zonder de afloop van een eventueel strafonderzoek af te wachten, bij beschikking uitspraak over die vordering tot staking.

Le cas échéant, il peut assortir sa décision d'une astreinte au profit du Trésor public.

Le cas échéant, il peut également prescrire la publication de cette ordonnance, aux frais de la partie qui succombe, selon les moyens qu'il décide mais aux seules fins d'en assurer l'efficacité.

Cette demande est introduite et instruite dans les formes et selon les règles régissant l'action en référé.

Le Ministère public est présent à toute audience relative à l'instruction d'une action en cessation.

Il peut donner un avis s'il le requiert et demander qu'il soit sursis à statuer, de quinze jours maximum, afin de pouvoir préparer cet avis.

CHAPITRE 6

Sanctions

Art. 26

Sera punie d'une amende de 50 à 10 000 francs et d'une peine de prison de 8 jours à 3 ans :

- 1° toute infraction à l'article 3;
- 2° toute personne qui se sera livrée à un acte d'appel à la générosité de la population visée par la présente loi nonobstant l'interdiction qui lui était imposée en vertu de l'article 5;
- 3° toute personne qui, agissant ou non, en tant qu'organe d'une personne morale aura organisé ou participé à un appel à la générosité de la population sans disposer d'une autorisation visée par les articles 5, 12 ou 18;
- 4° toute personne qui, agissant ou non en tant qu'organe d'une personne morale aura sciemment introduit, dans une demande d'autorisation visée par les articles 6 ou 13 ou dans une information écrite visée par l'article 20, des indications inexactes, en vue de faciliter l'obtention d'une autorisation de faire appel à la générosité de la population, d'éviter une opposition à un projet d'opération commerciale faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation de services à une finalité philanthropique ou en vue de faciliter le détournement des fruits de l'appel à la générosité de la population de la finalité prétendue;
- 5° toute personne qui détournera tout ou partie des fruits d'un appel à la générosité de la population ou d'une opération commerciale faisant référence, explicitement ou implicitement, à l'affectation d'une partie du produit de la vente ou de la réalisation de services de la finalité précisée dans la demande d'autorisation visée par l'article 6 ou par l'article 13 ou dans l'information visée par l'article 20;

In voorkomend geval kan hij een dwangsom uitspreken ten voordele van de Staatskas.

In voorkomend geval kan hij tevens de bekendmaking van zijn beschikking bevelen, op kosten van de verliezende partij en op de wijze die hij bepaalt, doch met als enig doel de doeltreffendheid ervan te waarborgen.

De vordering wordt ingesteld en behandeld zoals in kort geding.

Het openbaar ministerie is aanwezig op iedere terechtzitting waar een vordering tot staking wordt behandeld.

Het kan, indien het zulks vordert, een advies geven en vragen dat de uitspraak ten hoogste vijftien dagen wordt uitgesteld om dat advies te kunnen voorbereiden.

HOOFDSTUK 6

Straffen

Art. 26

Met geldboete van 50 frank tot 10 000 frank en met gevangenisstraf van 8 dagen tot 3 jaar wordt gestraft :

- 1° een ieder die artikel 3 overtreedt;
- 2° een ieder die, niettegenstaande het hem krachtens artikel 5 opgelegde verbod een handeling heeft gesteld waarbij een beroep wordt gedaan op de bij deze wet bedoelde vrijgevigheid van de bevolking;
- 3° een ieder die, al of niet optredend als orgaan van een rechtspersoon, een beroep op de vrijgevigheid van de bevolking georganiseerd heeft of er aan deelgenomen heeft zonder in het bezit te zijn van een machtiging als bedoeld bij de artikelen 5, 12 of 18;
- 4° een ieder die, al of niet optredend als orgaan van een rechtspersoon, wetens en willens in een bij de artikelen 6 of 13 bedoeld machtigingsverzoek of in een bij artikel 20 bedoelde schriftelijke informatie onjuiste inlichtingen heeft opgegeven om gemakkelijker in het bezit te komen van een machtiging om een beroep te doen op de vrijgevigheid van de bevolking, om te voorkomen dat bezwaar gemaakt wordt tegen een voorgenomen handelsverrichting waarbij uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van het feit dat een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst naar een filantropisch doel gaat of nog, om de opbrengst van het beroep op de vrijgevigheid van de bevolking gemakkelijker van het beweerde doel af te wenden;
- 5° een ieder die een gedeelte van de opbrengst van een actie die een beroep doet op de vrijgevigheid van de bevolking of van een handelsverrichting waarin uitdrukkelijk of impliciet gewag wordt gemaakt van de bestemming van een deel van de opbrengst van de verkoop of van de geleverde dienst, afwendt van het oogmerk dat in het bij de artikelen 6 of 13 bedoelde machtigingsverzoek of in de bij artikel 20 bedoelde informatie omschreven is;

6° toute personne qui participera à un appel à la générosité de la population sans disposer d'un document visé par l'article 16;

7° toute personne falsifiant ou imitant un document visé par l'article 9 ou faisant usage d'un tel document falsifié;

8° tout personne faisant usage d'un document visé par l'article 9 en dehors des périodes et des lieux durant lesquels l'appel à la générosité de la population a été autorisé;

9° toute personne qui fera obstacle à l'accès aux informations mises à la disposition du public par la Commission des appels à la générosité de la population;

10° toute personne qui fera obstacle à l'exercice des missions d'information de la Commission des appels à la générosité de la population;

11° toute personne qui fera obstacle à la constatation des infractions prévues par la présente loi;

12° toute personne qui portera méchamment atteinte à la réputation d'une personne morale ou physique autorisée à réaliser un appel à la générosité de la population.

Art. 27

Les sociétés et associations ayant la personnalité civile sont civilement responsables des condamnations aux dommages et intérêts, amendes, frais, astreintes, confiscations, restitutions et sanctions pécuniaires quelconques prononcées du chef d'infraction aux dispositions de la présente loi contre leurs organes ou préposés.

Art. 28

Le Ministère public peut ordonner la saisie des biens et produits ayant servis à commettre ou faciliter une infraction à la présente loi.

CHAPITRE 7

Dispositions abrogatoires et finales

Art. 29

L'arrêté royal du 22 septembre 1823 contenant des dispositions à l'égard des collectes dans les églises ou à domicile est abrogé.

6° een ieder die deelneemt aan een actie die een beroep doet op de vrijgevigheid van de bevolking zonder in het bezit te zijn van het bij artikel 16 bedoelde document;

7° een ieder die het bij artikel 9 bedoeld document vervalst of namaakt of van een dergelijk vervalst document gebruik maakt;

8° een ieder die van het bij artikel 9 bedoelde document gebruik maakt buiten de perioden en plaatsen tijdens welke of waar de actie die een beroep doet op de vrijgevigheid van de bevolking, is toegestaan;

9° een ieder die de toegang belemmert tot de inlichtingen die door de Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking, ter beschikking van het publiek worden gesteld;

10° een ieder die de Commissie voor de acties die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking, belemmert haar informatietaak te vervullen;

11° een ieder die de vaststelling van de bij deze wet bepaalde strafbare feiten belemmert;

12° een ieder die kwaadwillig de goede faam aantast van een natuurlijke persoon of een rechtspersoon die een machtiging heeft om acties te voeren die een beroep doen op de vrijgevigheid van de bevolking.

Art. 27

De vennootschappen en verenigingen met rechtspersoonlijkheid zijn burgerrechtelijk aansprakelijk voor de veroordelingen tot schadevergoeding, geldboeten, kosten, dwangsommen, verbeurdverklaringen, teruggave en geldelijke sancties van welke aard ook die wegens overtreding van de bepalingen van deze wet tegen hun organen of aangestelden zijn uitgesproken.

Art. 28

Het openbaar ministerie kan de inbeslagneming bevelen van de goederen en produkten die gediend hebben om een overtreding van deze wet te begaan of te vergemakkelijken.

HOOFDSTUK 7

Opheffings- en slotbepalingen

Art. 29

Het koninklijk besluit van 22 september 1823 houdende bepalingen nopens het doen van collecten in de kerken of aan de huizen, wordt opgeheven.

Art. 30

Les autorisations visées par les articles 6, 13 et 18 de la présente loi valent autorisation à exercer une activité ambulante visée par la loi du 13 août 1986 relative à l'exercice des activités ambulantes, pour les périodes, les lieux et les finalités qu'elles visent.

Art. 31

La présente loi entre en vigueur le premier jour du douzième mois qui suit celui de sa publication au *Moniteur belge*.

14 avril 1992.

D. GRIMBERGHS

Art. 30

De bij de artikelen 6, 13 en 18 bedoelde machtigingen gelden voor de perioden, de plaatsen en de oogmerken waarop zij betrekking hebben, als machtiging voor het uitoefenen van een ambulante activiteit als bedoeld bij de wet van 13 augustus 1986 betreffende de uitoefening van de ambulante activiteiten.

Art. 31

Deze wet treedt in werking op de eerste dag van de twaalfde maand volgend op die van de bekendmaking ervan in het *Belgisch Staatsblad*.

14 april 1992.